

РЕШЕНИЕ

№ 24961

гр. София, 27.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6969** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба подадена от „Титан Пропъртис“ ООД, чрез адв. Д., срещу Решение № 2019 от 29.04.2024г. постановено по АНД № 1738/2024г. на СРС, 121 състав, с което е потвърдено издадено срещу дружеството Наказателно постановление № 38-154/12.12.2023г. на Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“.

Касаторът поддържа, че решението е неправилно и необосновано. Поддържа, че изводът на съда, че е доказано извършеното нарушение не се основава на доказателствата по делото. От тях е видно, че самоличността на клиента е снета и чрез копие на личната карта, която е приложена още в хода на производството пред ДАНС. В тази връзка твърди, че административният орган, а и съдът, не са изпълнили задълженията си преди решаването на въпросите по същество по преписката, да съберат всички доказателства и да изяснят всички релевантни обстоятелства. Поддържа, че е нарушен и материалния закон, тъй като отразените в НП обстоятелства сочат на нарушение по чл.68 от ЗМИП, но не и на посочената в НП правна норма. Евентуално поддържа да е налице маловажен случай на административно нарушение с оглед липсата на вреди последици. Прави искане решението на СРС и НП да бъдат отменени.

Касационната страна - Председател на Държавна агенция „Национална сигурност“,

чрез своя пълномощник оспорва жалбата.

Прокурорът от СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна.

Административен съд – София-град, V касационен състав, след анализ и оценка на събраните в първоинстанционното производство доказателства във връзка с доводите на страните, намира за установено:

Касационната жалба като подадена в срока по 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред СРС е образувано по редовна и допустима жалба на „Титан Пропъртис“ ООД, против Наказателно постановление № 38-154/12.12.2023г. издадено от Председателя на ДАНС, с което за нарушение на чл. 53, ал. 1 и чл. 15, ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/, на основание чл. 116, ал. 1, т. 2 от ЗМИП, на дружеството - касатор е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв.

Въз основа на надлежно събрани и обсъдени писмени и гласни доказателства съдът е направил правилни и законосъобразни правни изводи, които се споделят от настоящата инстанция.

Пред касационната инстанция не се представиха нови писмени доказателства от значение за предмета на спора, които да променят фактическите и правни изводи на районния съд.

Не е спорно, че „Титан Пропъртис“ ООД е задължено лице по чл.4, т.18 от ЗМИП, като лице извършващо по занятие посредничество при сделки с недвижими имоти. Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на нормата на чл.53, ал.1 ЗМИП, съгласно която идентифицирането на физическите лица (клиенти) се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него. Предвидената в чл.116, ал.2, т.1 от ЗМИП санкция за нарушение на разпоредбата на чл.53, ал.1 ЗМИП е в размер от 2000 до 20 000 лв., когато нарушителят е юридическо лице или едноличен търговец.

Конкретните обстоятелства, при които е извършено нарушението, не се оспорват и се установяват от събраните пред СРС писмени доказателства и разпит на свидетел.

Със Заповед рег.№ ФР-9-189/08.09.2023г. на директора на Дирекция „Финансово разузнаване“ към ДАНС, са определени длъжностните лица, които да извършат проверка на място на „Титан Пропъртис“ ООД, през периода 01.01.2023г. – 31.08.2023г. В резултат на проверката е установено, че на 10.08.2023г., в [населено място] е сключен договор за посредничество между Ц. В. А. (възложител) и „Титан Пропъртис“ ООД (изпълнител), по силата на който изпълнителят е приел да посредничи на възложителя при придобиване на имот описан в регистър на предложените имоти, срещу възнаграждение. Към клиентското досие е приложена и фактура, удостоверяваща извършеното плащане от страна на клиента. По отношение на идентификацията на клиента обаче е констатирано, че не е представено копие от официален документ за самоличност.

Тези обстоятелства обуславят ангажирането на имуществената отговорност на задълженото лице за нарушение на чл.53, ал.1 ЗМИП. Като лице извършващо по занятие посредничество при сделки с недвижими имоти, „Титан Пропъртис“ ООД е задължен да прилага мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, съгласно разпоредбите на ЗМИП. Дружеството е длъжно да извършва комплексна проверка на клиентите си, която включва тяхното идентифициране, както и проверка на тяхната идентификация въз основа на

документи, данни или информация, получени от надеждни и независими източници – чл.10, т.1 от ЗМИП. Мерките за комплексна проверка на клиентите по чл. 10, т. 1 и 2 се прилагат преди установяването на делови взаимоотношения – чл.15, ал.1. Съгласно чл.52 от ЗМИП, идентифицирането на клиентите и проверката на идентификацията се извършват чрез използване на документи, данни или информация от надежден и независим източник, а конкретно идентифицирането на физическите лица (каквото е настоящият случай) се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него – чл.53, ал.1 ЗМИП. В тази връзка, при встъпването в делови взаимоотношения, не е достатъчно само идентификацията на клиента да се извърши чрез справка с данните му от документа за самоличност, а е необходимо и снемане на копие от документа за самоличност. Т. е изричната норма на чл.53, ал.1 ЗМИП, а и изискването произтича от задължението на субектите по чл.4 от ЗМИП да водят и съхраняват клиентски досиета, както и да поддържат актуална събраната чрез прилагането на мерките за комплексна проверка информация – чл.16 ЗМИП. Информацията следва да се съхранява в сроковете по чл.67 от ЗМИП и да бъде на разположение на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност", на съответните органи за надзор и на одиторите, за осъществяване на правомощията им по организацията и контролът на мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари – чл.68.

В тази връзка, след като касаторът не е изпълнил задължението си да снесе копие от документа за самоличност на клиента, с който е встъпил в делови отношения, е извършил нарушение на разпоредбата на чл.53, ал.1 ЗМИП, както правилно е установил и СРС. Посочената за нарушена правна норма – чл.53, ал.1 ЗМИП, отговаря на установените обстоятелства, с оглед на което не е налице твърденият в касационната жалба порок на НП, тъй като фактическият състав на нормата на чл.68 от ЗМИП е съвсем различен от настоящия случай.

Неоснователно е и възражението, че изводите на АНО и на СРС са формирани, без да са взети предвид всички обстоятелства, в това число и представеното копие от личната карта на клиента, приложено към възражението срещу АУАН. От приетите пред СРС писмени доказателства е видно, че в хода на проверката, с писмо от 12.09.2023г. са изискани от дружеството клиентските досиета на физическите и юридическите лица, посочени в приложението към писмото. С ново писмо от 14.09.2023г., длъжностните лица са констатирани, че след извършен преглед на клиентските досиета, не е установено изпълнение на чл.53 и чл.55 от ЗМИП, с оглед на което са дадени нови указания, да се представят документи и/или писмени разяснения. В отговор е постъпило писмо от 18.09.2023г. (приложено на лист 23 от делото пред СРС), с което „Титан Пропъртис“ ООД разяснява, че при встъпване в делови взаимоотношения, идентифицирането на физическите лица – клиенти на дружеството, се извършва чрез изискване на официален документ за самоличност, без да се снемат копия от същия. За приключване на проверката е съставен Констативен протокол от 27.10.2023г. В тази връзка, видно е, че преди да констатира извършеното нарушение с АУАН, административният орган е изпълнил задълженията си да изиска становището на проверяваното лице и да събере всички намиращи се у него документи. Към датата на приключване на проверката, проверяваното лице не е имало възражения, че не са събрани всички доказателства, респ. не е представило документи, с оглед на което и не се установява да е допуснато твърдяното

процесуално нарушение, свързано е непопълване на доказателствения материал. Представеното по-късно копие на лична карта е без значение за административнонаказателната отговорност на санкционираното лице, за нарушението установено с АУАН.

За констатираното нарушение е съставен АУАН и е издадено НП. Същите са издадени от компетентни органи, при спазване на законоустановената форма съответно чл.42 и чл.57 ЗАНН, като съдържат ясно и конкретно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и законовите разпоредби, които са нарушени, които съответстват на посочените обстоятелства. Всички елементи от фактическия състав на нарушението са описани в НП, поради което и то отговаря на изискванията на чл.57, ал.1 ЗАНН.

Санкцията за нарушението е в минималния размер предвиден в разпоредбата на чл. 116, ал. 1, т. 2 от ЗМИП. Не са налице основания за прилагане на нормата на чл. 28 ЗАНН. Извършеното деяние е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Това е така, тъй като нарушението засяга същността и легалните цели на закона, свързани с мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, както и организацията и контролът по тяхното изпълнение. Съгласно чл. 3, т. 1 от ЗМИП една от мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари е комплексната проверка на клиентите. По силата на § 59 от Преамбюла на Директива (ЕС) 2015/849 важноста на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма следва да доведе до въвеждане от държавите членки в националното право на ефективни, съразмерни и възпиращи административни санкции и мерки за неспазване на национални разпоредби, с които се транспонира настоящата директива. Съгласно чл. 13, ал. 2 от Директива (ЕС) 2015/849 държавите членки гарантират, че задължените субекти прилагат всяко от предвидените в параграф 1 изисквания за комплексна проверка. Според чл. 58, § 1 от Директива (ЕС) 2015/849 държавите членки гарантират, че задължените субекти могат да бъдат подведени под отговорност за нарушения на националните разпоредби, с които се транспонира настоящата директива. Всички произтичащи санкции и мерки трябва да са ефективни и пропорционални и да имат възпиращ ефект. По делото липсват каквито е да било данни, че процесното нарушение разкрива по-ниска степен на обществена опасност на деянието и дееца от други идентични нарушения.

Предвид горното, настоящият състав, при извършената проверка по чл.218 от АПК счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона и съществено нарушение на процесуални правила. Не са налице касационните основания по чл. 348 от НПК, предполагащи отмяна на решението, и то следва да бъде оставено в сила като правилно, на основание чл. 221 ал. 2 от АПК.

Предвид своевременно направеното искане за присъждане на разноски от касационната страна и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК в полза на Държавна агенция „Национална сигурност“ следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд-София-град, Пети касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2019 от 29.04.2024г. постановено по АНД № 1738/2024г. на СРС, 121 състав.

ОСЪЖДА „Титан Пропъртис“ ООД с ЕИК[ЕИК], да заплати на Държавна агенция „Национална сигурност“, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата 100 лева – юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: